

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžak/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 7018200944
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7018200944.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): M. S., nar. XX.XX.XXXX v meste U., K. U., S. H., štátnej príslušnosti Maroko, t.č. umiestneného v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, Bitúnková 14, Sečovce, právne zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, 042 83 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Pivonková 6, 812 72 Bratislava, o správnej žalobe vo veci azylu zo dňa 16.10.2018, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného ČAS: MU-PO-159-14/2018-Ž zo dňa 24.08.2018, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5SaZ/61/2018-47 zo dňa 11. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5SaZ/61/2018-47 zo dňa 11. januára 2019 z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím ČAS: MU-PO-159-14/2018-Ž zo dňa 24.08.2018 žalovaný podľa § 12 ods. 1 písm. a/, ods.3 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o azyle“) zamietol žiadosť žalobcu o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú.

2. Žalovaný konštatoval, že u žalobcu ide o štvrtú žiadosť o udelenie azylu na území Slovenskej republiky. Prvýkrát požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky dňa 14.12.2014 na Oddelení azylu PZ Humenné pod identitou M. P., nar. XX.XX.XXXX, tvrdiac, že je štátnym príslušníkom Palestínskeho autonómneho a samosprávneho územia. V uvedenom administratívnom konaní bola žiadosť žalobcu zamietnutá ako zjavne neopodstatnená podľa § 12 ods. 1 písm. a) a ods. 3 zákona o azyle. Súdne preskúmovacie konanie, týkajúce sa predmetného konania, bolo ukončené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.

k. 1Sža/32/2015 zo 17.09.2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/5/2015-5 z 13.05.2015.

3. Ako to ďalej vyplýva z obsahu odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného z 24.08.2018 a obsahu pripojeného administratívneho spisu, druhýkrát žalobca požiadal o udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR 06.06.2016 na Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov a to z dôvodu, že nedisponuje žiadnym dokladom z domovskej krajiny, kde nenastúpil na povinnú vojenskú službu. Aj uvedená žiadosť o udelenie azylu, resp. poskytnutie doplnkovej ochrany bola zamietnutá rozhodnutím zo 04.08.2016 ako zjavne neopodstatnená postupom podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle, pričom v následnom súdnom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 1Sžak/5/2017 zrušil rozhodnutie migračného úradu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Keďže žalobca neskôr opustil územie SR počas trvania azylového konania, administratívne konanie bolo zastavené rozhodnutím z 29.06.2017 podľa § 19 ods. 1 písm. g) zákona o azyle.

Tretia žiadosť žalobcu o udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR z 20.12.2017 podaná na Oddelení azylu PZ Humenné odôvodnená tvrdením žalobcu, že nemá rodinu a nemá kam sa vrátiť, bola rovnako zamietnutá rozhodnutím správneho orgánu zo 16.02.2018 podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle ako zjavne neopodstatnená. Keďže žalobca rozhodnutie správneho orgánu zo 16.12.2018 neprevzal a opustil azylové zariadenie, rozhodnutie doručené náhradným doručením nadobudlo právoplatnosť dňom 14.03.2018.

Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí z 24.08.2018 ďalej konštatoval, že štvrtú žiadosť o udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR žalobca oprel o tvrdenie, že nemá žiadnu rodinu a nemá kam sa vrátiť. Nevlastní žiadne marocké doklady. Tvrdil, že v Maroku vyrastal v sirotinci a jediné doklady, ktoré mal, zostali v sirotinci. Nebol stotožnený ani s Marockým kráľovstvom. Preto žiada od Slovenskej republiky, aby pre neho našla nejaké riešenie, chce si zlegalizovať svoju identitu a viesť normálny život. Ako ďalší dôvod žiadosti uviedol, že nechce v Maroku odslúžiť povinnú vojenskú službu a to preto, že by tam bol ako odchovanec sirotinca šikanovaný a zneužívaný. Musel by, podľa vlastného tvrdenia, plniť tie najhoršie práce a úlohy. Iné dôvody žiadosti o udelenie azylu, resp. poskytnutie doplnkovej ochrany žalobca neuviedol.

6. V dôvodoch rozhodnutia žalovaný uviedol, že z výpovede žalobcu a všetkých dostupných informácií je zrejmé, že žalobca nespĺnil zákonom ustanovené podmienky a zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch, nedostatočných na udelenie azylu na území SR. Svoju žiadosť o udelenie azylu odôvodnil inými skutočnosťami alebo dôvodmi ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b. Z jeho výpovede je zrejmé, že v Maroku nemá opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastavania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine. Zároveň nikdy nebol prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd, ako je to uvedené v § 8 zákona o azyle. Nevzťahuje sa na neho ani § 10 zákona o azyle, ktorý vymedzuje podmienky, za ktorých sa udelí azyl na účel zlúčenia rodiny. Svoju žiadosť neodôvodňuje ani takými dôvodmi a skutočnosťami, ktoré sú uvedené v § 13a a § 13b, ktoré vymedzujú, za akých podmienok je žiadateľovi poskytnutá doplnková ochrana.

7. Tieto dôvody sú odlišné od dôvodov, ktoré sú presne vymedzené a v prípade ich preukázania, sú relevantné na udelenie azylu. Fakt, že menovaný si chce legalizovať svoj pobyt na území SR, nie je dôvodom na udelenie azylu, ale ide o snahu použiť konanie o udelenie azylu ako náhradu za iné konania umožňujúce pobyt na území EU. Ženevský dohovor ponúka univerzálnu definíciu toho, kto má presne nárok byť označený ako utečenec. Táto definícia zahŕňa rôzne situácie a dôvody na získanie azylu, ktoré sa postupne objavili. Dôvody menovaného však pod túto definíciu zaradiť nemožno. Menovaný sa teda dá považovať za prisťahovalca. Prisťahovalec je osoba, ktorá z príčin iných, než sú uvedené v definícii, opustí dobrovoľne svoju krajinu, aby sa usadila inde. Môže ho viesť túžba po zmene alebo dobrodružstve, rodinné alebo iné dôvody. Ženevský dohovor v žiadnom prípade nemá za cieľ nahrádzať vnútroštátne normy jednotlivých štátov, stanovujúce si vlastné normy na udeľovanie pobytov napr. za účelom rodinného života. Na základe uvedenej skutočnosti bolo potrebné posudzovať aj žiadosť menovaného a preto dôvody, ktoré uviedol sú považované za výlučne osobné.

8. Žalovaný dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré žalobca opustil krajinu pôvodu, sú osobné, resp. ekonomické problémy. Tieto však nespĺňajú charakteristické znaky definície dôvodov prenasledovania v zmysle ustanovení zákona o azyle, resp. Ženevského dohovoru, t. j. nenapĺňajú jej obsah. Na základe

uvedeného konštatoval, že dôvody jeho žiadosti tak, ako ich uviedol a zdôvodnil v priebehu konania o azyle, možno považovať za iné dôvody ako tie, ktoré sú presne vymedzené na získanie azylu prípadne doplnkovej ochrany na území SR. Rozhodovanie o nich presahuje rámec azylového konania a samotného účelu zákona o azyle. Udelenie azylu či doplnkovej ochrany na základe zákona o azyle by znamenalo popretie účelu tohto zákona.

9. Žalovaný dodal, že bezpečnostná situácia v krajine pôvodu je na štandardnej bezpečnostnej úrovni, bez hroziacich bezpečnostných rizík a menovaný teda nemusí mať žiadne obavy týkajúce sa návratu do týchto krajín.

10. Vzhľadom na to, že žalobca svoju žiadosť odôvodňoval inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b zákona o azyle, zamietajú sa jeho žiadosti o azyl ako zjavne neopodstatnené na území SR podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle.

II.

Konanie na krajskom súde

11. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného ČAS: MU-PO-159-14/2018-Ž zo dňa 24.08.2018, ktorým podľa § 12 ods. 1 písm. a) / ods.3 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o azyle“) zamietol žiadosť žalobcu o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú.

12. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že sa oboznámil s obsahom azylového spisu Ministerstva vnútra SR, Migračný úrad ČAS: MU-PO-159/2018-Z a bez doplnenia dokazovania dospel k záveru, že žalobcom uplatnené námietky v správnej žalobe nie sú dôvodné.

13. Napriek žalobcom namietanému rozsahu preskúmaného rozhodnutia /16 strán/, napriek skutočnosti, že v niektorých častiach sa žalovaný venoval odôvodneniu oveľa komplexnejšie a detailnejšie ako je zvykom u rozhodnutí procesného charakteru a napriek skutočnosti, že žalovaný sa v argumentácii „dotýkal“ v niektorých častiach veci samej, sa krajský súd stotožnil s posúdením žiadosti žalobcu o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej.

14. Krajský súd vychádzal z toho, že u žalobcu ide už o štvrtú žiadosť o udelenie azylu a vec už bola (v rámci konania o druhej žiadosti žalobcu o azyl) Najvyšším súdom SR zrušená a vrátená správnejmu orgánu na nové konanie a rozhodnutie, a teda z dôvodu opatrnosti sa žalovaný venoval predmetnej veci obširnejšie a detailnejšie. Nič to však nemení na skutočnosti, že dôvody ktoré uvádzal žalobca v žiadosti, resp. ktoré vyplývali z konania o udelenie azylu, pokladá správny súd za iné skutočnosti alebo dôvody ako tie, ktoré sú uvedené v § 8, § 10, § 13a alebo § 13b zákona o azyle. Inými slovami zjavne nejde o dôvody na strane žalobcu ako žiadateľa o udelenie azylu, ktoré by odôvodňovali v jeho prípade udelenie azylu či už z dôvodu prenasledovania, na účel zlúčenia rodiny, resp. poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle § 13a a 13b zákona o azyle.

15. Prvým dôvodom, ktorým žalobca odôvodňoval svoju žiadosť o udelenie azylu, resp. doplnkovej ochrany je skutočnosť, že žalobca nemá rodinu v krajine pôvodu, nemá sa kde vrátiť a nevlátni žiadne doklady a chce si zlegalizovať svoj pobyt. Krajský súd mal za to, že tento dôvod už pri prvom posúdení nie je daný, nakoľko skutočnosť, že žalobca nemá v súčasnosti doklady, nemá žiadnu súvislosť s jeho konaním o udelenie azylu, o tento úkon musí žiadať v samostatnom konaní pred správny orgánom a nie v konaní pred správny súd vo veci azylu. Druhým dôvodom je, že žalobca nechce nastúpiť v krajine pôvodu povinnú vojenskú službu z možnej obavy zo šikanovania alebo zneužívania.

16. Krajský súd poukázal na to, že v prípade žalobcu z vykonaného dokazovania, ani vzhľadom na ním tvrdenú dejovú líniu nevyplýva žiadne porušenie jeho základných ľudských práv. Zo skutočností, ktoré uvádzal žalobca v priebehu konania, nič nenasvedčuje tomu, že by boli preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastavania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd. Taktiež nebol preukázaný žiadny rasový, národnostný alebo náboženský charakter konaní voči žalobcovi zo strany štátnych orgánov štátu pôvodu.

17. Nad rámec uvedených dôkazov a skutočností krajský súd prihliadol aj na hodnotenie samotnej osoby žalobcu v rámci jeho konaní o azyl. Konštatoval, že ide už o štvrtú žiadosť žalobcu o udelenie azylu,

resp. doplnkovej ochrany na území SR. V priebehu konania o druhej žiadosti, žalobca dobrovoľne opustil územie SR a konanie bolo tak zastavené. V predchádzajúcich konaniach o azyl používal falošnú identitu, menil a prispôboval dôvody, pre ktoré mu mal byť udelený azyl. Ako vyplýva z tvrdení žalovaného, ako aj z administratívneho spisu žalovaného, žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 2T/8/2016 zo dňa 09.03.2016 uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, na základe čoho mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom na dva roky a zároveň uložený aj trest vyhostenia z územia SR na 15 rokov. Aj z uvedených skutočností mal krajský súd za preukázaný nedostatok skutočného záujmu žalobcu o získanie azylu na území Slovenskej republiky, navyše keďže v priebehu konaní o azyl žalobcu sa tento dopúšťal páchania trestnej činnosti na území Slovenskej republiky, žalobca podľa názoru krajského súdu predstavuje pre Slovenskú republiku aj určité bezpečnostné riziko.

18. Pretože v konaní pred žalovaným žalobcom udané dôvody jeho žiadosti o azyl nie sú dôvodmi, ktoré by bolo možné subsumovať pod niektorý z dôvodov vymedzený v ustanoveniach § 8, § 10, § 13a a § 13b zákona o azyle, pričom žiadna z námietok žalobcu nebola dôvodná, krajský súd mal za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je správne a zákonné. Z týchto dôvodov po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správnu žalobu zo dňa podľa § 219 Správneho súdneho poriadku zamietol, majúc za to, že táto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je dôvodná.

19. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167 Správneho súdneho poriadku tak, že nepriznal právo na ich náhradu žalobcovi, nakoľko tento nebol v konaní úspešný.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

20. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť.

21. Sťažovateľ v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. ako dôvody podania kasačnej sťažnosti uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu porušuje zákon tým, že sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení veci, ako aj z dôvodu, že sa v ňom krajský súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, čo sú podľa ust. § 440 ods. 1 písm. g) a písm. h) SSP prípustné dôvody kasačnej sťažnosti.

22. Nesprávnym právnym posúdením veci je právny názor krajského súdu, podľa ktorého vydanie rozhodnutia, ktorým žalovaný posúdil žiadosť žalobcu o azyl, ako zjavne neopodstatnenú je zákonným spôsobom rozhodnutia o žiadosti žiadateľa.

23. Tento právny názor podľa sťažovateľa nie je správny. Sťažovateľ už v správnej žalobe poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku sp. zn. 1Sžak/5/2017 zo dňa 23.05.2017, ktorým zrušil rozhodnutie Migračného úradu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (rozhodnutie o druhej žiadosti žiadateľa o azyl) poukázal na to, že k vydaniu rozhodnutia podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle je možné pristúpiť v prípade, ak žiadateľ o azyl neuvádza zjavne nič, čo by sa dalo skúmať ako opodstatnená obava z prenasledovania, alebo ako hrozba vážneho bezprávia. Inak povedané, rozhodnúť podľa označeného zákonného ustanovenia možno v prípade, ak zo žiadosti o udelenie azylu je už bez hlbšej analýzy zjavné, že niet ďalej čo skúmať.

24. Ak najvyšší súd v minulosti, už označeným rozhodnutím, zrušil rozhodnutie žalovaného o druhej žiadosti žalobcu z dôvodu, že mu vytkol, že žiadosť nemala byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená, je podľa sťažovateľa absurdné, aby také rozhodnutie žalovaného, ktoré opäť zamietlo žiadosť žalobcu o azyl ako zjavne neopodstatnenú, bolo považované za zákonné preto, že sa zaoberá obsérne vecou samotnou.

25. Tento nesprávny právny názor krajského súdu je podľa sťažovateľa zároveň aj odklonom od ustálenej súdnej praxe kasačného súdu práve z dôvodu, že nerešpektuje jeho právny názor v otázke zamietnutia žiadosti ako zjavne neopodstatnenej podľa ust. § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle.

26. Túto ustálenú súdnu prax predstavuje práve rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžak/5/2017 zo dňa 23. 5. 2018. Závery obsiahnuté v označenom rozsudku najvyššieho súdu neboli v ďalších rozhodnutiach kasačného súdu spochybnené.

27. Ďalším nesprávnym právnym posúdením v rozsudku správneho súdu je skutočnosť, že tento neprihliadol na chaotické, neprehľadné a zmätočné vedenie spisu žalovaného, z ktorého nie je možné

zistiť, akým spôsobom žalovaný v konaní postupoval. Žalobca na to poukázal v bode 4 svojho vyjadrenia zo dňa 22.11.2018. Krajský súd sám skonštatoval neprehľadnosť spisového materiálu žalovaného, pričom toto definoval ako chaotické číslovanie listín, nelogické usporiadanie spisu, obsahová časť nezodpovedá číslam listín. Napriek tomu, uvedenú neprehľadnosť spisu, ktorá komplikuje zorientovanie sa v spise aj práva znalým osobám a neumožňuje zistiť čo z predmetného spisového materiálu je obsahom dokazovania o aktuálnej žiadosti žalobcu, a čo pochádza z iných spisov žalobcu, alebo z akých spisov akého orgánu vôbec jednotlivé listiny pochádzajú, nepovažoval správny súd túto okolnosť za takú, ktorá by napĺňala žalobný dôvod uvedený v ust. § 191 ods. 1 písm. g) SSP.

28. Sťažovateľ namietal, že krajský súd si osvojil nesprávny právny názor, že nie je naplnený naposledy označený žalobný dôvod, resp. nezaujal žiadny právny názor k námietke, v ktorej bolo poukázané na to, že riaditeľ Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov v liste zo dňa 25.06.2018, doručenom žalovanému dňa 26.06.2018, uviedol, že žalobca žiada zastúpenie v azylovom konaní, a že nie je možné zistiť ako žalovaný splnil povinnosť poučiť žalobcu o prístupe k právnej pomoci, napriek tomu, že žalobca o právnu pomoc žiadal. Krajský súd skonštatoval, že napriek neprehľadnosti spisu, sa na č. 1. 42 spisu nachádza dotazník žalobcu, v ktorého závere (č. 1. 35) bol žalobca poučený o práve zvoliť si právneho zástupcu. Už samotná skutočnosť, že dotazník žalobcu sa nachádza na čísle listu 42 a jeho záver na čísle listu 35 vzbudzuje zásadné pochybnosti o preukázanosti splnenia si povinnosti žalovaného poučiť žalobcu o jeho prístupe k právnej pomoci.

29. Sťažovateľ namietal, že ak podľa tvrdenia žalovaného sťažovateľ požiadal o azyl dňa 25. 6. 2018, žalovaný nepreukázal, že by o tejto žiadosti rozhodol v lehote 60 dní podľa ust. § 12 ods. 3 zákona č. 480/2002 Z. z. Žalovaný mal rozhodnúť o žiadosti žalobcu 24.08.2018 a rozhodnutie bolo žalobcovi doručené 18.09.2018, teda po 25 dňoch. Žalovaný by rozhodnutím vydaným 24.08.2018 rozhodol v posledný možný deň 60 dňovej lehoty. Sťažovateľ je však presvedčený o tom, že krajský súd vec posúdil nesprávne, keď neskúmal skutočné dodržanie lehoty na odmietnutie žiadosti žalobcu o azyl ako zjavne neopodstatnenej. Dňom vydania rozhodnutia je deň, kedy rozhodnutie so všetkými predpísanými náležitosťami existuje. Existenciu rozhodnutia správneho orgánu nie je možné objektivizovať iným spôsobom, ako takým, že takéto rozhodnutie je odoslané účastníkovi konania. Pokiaľ teda krajský súd neskúmal kedy bolo rozhodnutie, napadnuté správnu žalobou, žalovaným odoslané na poštovú prepravu, nemohol dospieť k správnej závere o dodržaní lehoty na vydanie rozhodnutia. Chýba totiž akékoľvek akceptovateľné vysvetlenie skutočnosti, prečo rozhodnutie, údajne vydané dňa 24.08.2018, bolo doručené žalobcovi, ktorého pobyt bol známy, po 25 dňoch od jeho údajného vydania. Jediným logickým vysvetlením je, že takéto rozhodnutie nebolo vydané dňa 24.08.2018, ale podstatne neskôr, v čase bezprostredne predchádzajúcom jeho odoslaniu sťažovateľovi. Sťažovateľ vo vzťahu k tejto skutočnosti nemohol namietat' iné než to, že žalovaný údajne vykonal pohovor aj vydal rozhodnutie dňa 24.08.2018.

30. Krajský súd bol však povinný posudzovať žalobu žalobcu, v súlade s § 206 ods. 3 SSP, neformálne a po zistení vyššie uvedených skutočností, nebol oprávnený neprihliadať na zjavne nesprávny dátum údajného vydania rozhodnutia.

31. Vzhľadom na uvedené, sťažovateľ navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

B)

32. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že k vyhláseniu sťažovateľa, že žiada o udelenie azylu došlo dňa 25.06.2018 (strana 21 spisu CAS: MU-PO-159/2018-Z). Pri samotnom písaní napadnutého rozhodnutia došlo k zrejmej chybe, keď bol uvedený nesprávny dátum 24.08.2018. Dňa 25.06.2018 bolo žalovanému zaslané uvedené vyhlásenie sťažovateľa a ostatný jeho spisový materiál (strana 22 spisu ČAS: MU-PO-159/2018-Ž). Dňa 11.07.2018 poverený pracovník migračného úradu vykonal so sťažovateľom pohovor (strana 42 spisu ČAS: MU-PO-159/2018-Ž). Skutočnosť, že došlo k zrejmej chybe v písaní potvrdzuje samotný azylový spis, v ktorom je jednoznačne uvedené, že vyhlásenie cudzinca o tom, že žiada o udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany bolo podané dňa 25.06.2018 a vstupný pohovor so sťažovateľom sa vykonal dňa 11.07.2018, čo znamená, že k týmto udalostiam nemohlo prísť v ten istý deň, t. j. keď bolo vydané napadnuté rozhodnutie (24.08.2018). Z uvedeného vyplýva, že lehota, ktorá je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej šesťdesiat dňová, bola dodržaná, čo bolo potvrdené aj krajským súdom. Ten

v napadnutom rozsudku ďalej uviedol, že aj napriek neprehľadnosti spisového materiálu, ktorý mu správny orgán predložil, sa v spisovom materiáli žalovaného ČAS: MU-PO-159/2018-Ž skutočne nachádza dotazník žalobcu (žadateľa o udelenie azylu) - č. listu 42 a pod ČAS: MU-PO-159-8/2018-Z, v ktorom bol v závere - č. listu 35 poučený aj o práve zvoliť si právneho zástupcu. Záverom krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie je správne a vydané v súlade so zákonom.

33. Žalovaný ku kasačnej sťažnosti ďalej uviedol, že sťažovateľ bol poučený o práve zvoliť si na konanie právneho zástupcu už pri podaní vyhlásenia cudzinca dňa 25.06.2018, ako aj pri poučení žiadateľa o udelenie azylu o právach a povinnostiach počas konania o udelenie azylu, ktoré sa tiež vykonalo dňa 25.06.2018. Žalovaný považuje úvahy právnej zástupkyne ohľadom vydania rozhodnutia po uplynutí zákonnej lehoty (60 dní) za ničím nepodložené osočovanie. Žalovaný rozhodol a rozhoduje v prípadoch zamietnutia žiadosti ako zjavne neopodstatnenej v zákonnej lehote a úvahy ohľadom údajného antidatovania považuje absolútne za neprípustné.

34. Žalovaný uviedol, že v zmysle § 20 ods. 5 zákona o azyle sa do lehoty na vydanie rozhodnutia podľa tohto zákona nezapočítava čas potrebný na doručenie rozhodnutia. Navyše podľa § 20a ods. 2 zákona o azyle účastník konania, jeho zákonný zástupca alebo opatrovník, ktorému sa v konaní o azyle doručuje rozhodnutie, musí byť pri prevzatí rozhodnutia oboznámený s rozhodnutím v jazyku, ktorému rozumie, čo právna zástupkyňa sťažovateľa vôbec neberie do úvahy. Žalovaný úvahy o možnom antidatovaní rozhodnutia absolútne odmieta. Žalovaný považuje napadnuté rozhodnutie za zákonné a vecne správne, keďže sťažovateľ v rámci predmetného konania o azyle odôvodňoval svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8,10, 13a alebo 13b zákona o azyle. Podľa názoru žalovaného sa správny súd neodklonil od ustálenej praxe kasačného súdu.

35. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol kasačnú sťažnosť.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

36. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 1 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.05.2019 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

37. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal ochrany svojich práv proti rozhodnutiu žalovaného o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 8 písm. a), b) zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o z mene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o azyle“), Ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastavania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd. Podľa § 9 zákona o azyle, Ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

Ustanovenie § 10 zákona o azyle rieši otázku udelenia azylu na účel zlúčenia rodiny manželovi azyllanta, resp. slobodným deťom azyllanta do 18 rokov ich veku, resp. rodičom slobodného azyllanta mladšieho ako 18 rokov, pričom azyllantom je cudzinec, ktorému bol udelený azyl.

Podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákon a o azyle, Ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne

neopodstatnenú, ak žiadateľ

a) odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, § 10, § 13a alebo § 13b.

Podľa § 13a zákona o azyle, Ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ustanovenie § 13b zákona o azyle rieši otázku poskytnutia doplnkovej ochrany na účel zlúčenia rodiny manželovi, slobodným deťom, resp. rodičom slobodného cudzinca, ktorým sa poskytla doplnková ochrana.

Podľa § 2 písm. f) zákona o azyle, vážnym bezpráviom na účely tohto zákona sa rozumie uloženie trestu smrti alebo jeho výkon, mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, alebo vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu.

38. Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu. V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

39. Dôvody pre poskytnutie azylu sú zákonom vymedzené pomerne úzko a nepokrývajú celú škálu porušovania ľudských práv a slobôd, ktoré sú tak v medzinárodnom ako aj vo vnútroštátnom kontexte uznávané. Inštitút azylu je aplikovateľný v obmedzenom rozsahu, a to len pre prenasledovanie zo zákonom uznaných dôvodov, kedy je týmto inštitútom chránená len najvlastnejšia existencia ľudskej bytosti a práva a slobody s ňou spojené, pričom udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle je viazané objektívne na prítomnosť prenasledovania ako skutočnosti definovanej v § 2 písm. d) zákona o azyle alebo na odôvodnené obavy z tejto skutočnosti, a to v oboch prípadoch v dobe podania žiadosti o azyl, teda spravidla v dobe bezprostredne nasledujúcej po odchode z krajiny pôvodu, (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sža/41/2009 zo dňa 04.08.2009).

40. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má žalovaný len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol, pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by žalovanému vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sža/34/2009 zo dňa 01.07.2009).

41. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa, podľa ktorých krajský súd nesprávne právne vec posúdil a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, sú nedôvodné.

42. Primárnym dôvodom zamietnutia žiadosti sťažovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej bolo, že sťažovateľ svoju žiadosť o udelenie azylu odôvodnil inými skutočnosťami alebo dôvodmi ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b. Z jeho výpovede je aj podľa kasačného súdu zrejmé, že v krajine pôvodu nemá opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine. Takéto dôvody sťažovateľ v priebehu azylového konania neuvádzal, zároveň netvrdil,

že by bol prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd, ako je to uvedené v § 8 zákona o azyle. Ako správne uviedol žalovaný ako aj krajský súd nevzťahuje sa na neho ani § 10 zákona o azyle, ktorý vymedzuje podmienky, za ktorých sa udelí azyl na účel zlúčenia rodiny.

43. Svoju žiadosť neodôvodňoval ani takými dôvodmi a skutočnosťami, ktoré sú uvedené v § 13a a § 13b, ktoré vymedzujú, za akých podmienok je žiadateľovi poskytnutá doplnková ochrana.

44. Z administratívneho spisu je zrejmé, že sťažovateľ požiadal opakovane o azyl (prvýkrát v roku 2014) z dôvodu, že v krajine pôvodu nikoho nemá a býval tam v detskom domove. Druhý krát požiadal o azyl v roku 2016 z dôvodu, že nedisponuje žiadnym dokladom z domovskej krajiny a má problém, lebo tam nenastúpil na povinnú vojenskú službu. Uvedená žiadosť bola zamietnutá ako zjavne neopodstatnená 04.08.2016. Krajský súd v Bratislave žalobu zamietol, po podaní kasačnej sťažnosti bolo rozsudkom NS SR sp. zn. 1Sžak 5/2017 dňa 23.05.2017 rozhodnutie žalovaného zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Azylové konanie bolo dňa 29.06.2017 zastavené, pretože sťažovateľ počas azylového konania opustil územie Slovenskej republiky. Sťažovateľ bol dňa 30.05.2017 na základe Dublinského nariadenia vrátený na územie Slovenskej republiky. Tretí krát požiadal o azyl dňa 20.12.2017 z dôvodu, že v krajine pôvodu nikoho nemá a nemá sa kam vrátiť. Uvedená žiadosť bola dňa 16.02.2018 zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. Sťažovateľ rozhodnutie neprevzal a azylové zariadenie opustil.

45. V aktuálnej štvrtjej žiadosti požiadal o azyl z dôvodu, že v krajine pôvodu nemá žiadnu rodinu a nemá sa kam vrátiť. Nevlastní žiadne doklady totožnosti, vyrastal v sirotinci a jediné doklady, ktoré mal, zostali v sirotinci. Nebol stotožnený s Marockým kráľovstvom, chce si zlegalizovať svoju identitu a viesť normálny život. Druhým dôvodom žiadosti o azyl, bolo že nechce odslúžiť povinnú vojenskú službu, pretože ako odchovanec sirotinca bol šikanovaný a zneužívaný. Musel by plniť tie najhoršie úlohy.

46. Z výpovede sťažovateľa, ako aj z vykonaného dokazovania žalovaného, nebolo podľa názoru kasačného súdu preukázané, že by sťažovateľ zakladal svoju žiadosť o udelenie azylu na dôvodoch, ktoré pokladá aj kasačný súd za iné skutočnosti alebo dôvody ako tie, ktoré sú uvedené v § 8, § 10, § 13a alebo § 13b zákona o azyle.

47. Záver krajského súdu, že zjavne nejde o dôvody na strane sťažovateľa ako žiadateľa o udelenie azylu, ktoré by odôvodňovali v jeho prípade udelenie azylu či už z dôvodu prenasledovania, na účel zlúčenia rodiny, resp. poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle § 13a a 13b zákona o azyle.

48. Prvým dôvodom, ktorým sťažovateľa odôvodňoval svoju žiadosť o udelenie azylu, resp. doplnkovej ochrany je skutočnosť, že sťažovateľ nemá rodinu v krajine pôvodu, nemá sa kde vrátiť a nevlastní žiadne doklady a chce si zlegalizovať svoj pobyt. Kasačný súd považuje uvedenú situáciu sťažovateľa za neľahkú a má pre ňu ľudské pochopenie, avšak v zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, „azyl ako právny inštitút nie je a nikdy nebol univerzálnym nástrojom pre poskytnutie ochrany pred bezprávnymi postihujúcim jednotlivca alebo celé skupiny obyvateľov. Dôvody poskytnutia azylu sú zákonom vymedzené pomerne úzko a nepokrývajú celú škálu porušenia ľudských práv a slobôd, ktoré sú tak v medzinárodnom ako aj vo vnútroštátnom kontexte uznávané. Inštitút azylu je aplikovateľný v obmedzenom rozsahu, a to len pre prenasledovanie zo zákonom stanovených dôvodov, kedy je týmto inštitútom chránená len existencia ľudskej bytosti a práva a slobody s ňou spojené.“ (bližšie rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sž/6/2015 zo dňa 25.03.2015).

49. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sž/41/2009 zo dňa 04.08.2009 z ktorého vyplýva, že „dôvody pre poskytnutie azylu sú zákonom vymedzené pomerne úzko a nepokrývajú celú škálu porušovania ľudských práv a slobôd, ktoré sú tak v medzinárodnom ako aj vo vnútroštátnom kontexte uznávané. Inštitút azylu je aplikovateľný v obmedzenom rozsahu, a to len pre prenasledovanie zo zákonom uznaných dôvodov, kedy je týmto inštitútom chránená len najvlastnejšia existencia ľudskej bytosti a práva a slobody s ňou spojené, pričom udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle je viazané objektívne na prítomnosť prenasledovania ako skutočnosti definovanej v § 2 písm. d/ zákona o azyle alebo na odôvodnené obavy z tejto skutočnosti, a to v oboch prípadoch v dobe podania žiadosti o azyl, teda spravidla v dobe bezprostredne nasledujúcej po odchode z krajiny pôvodu.“

50. Druhým dôvodom žiadosti o azyl bolo, že sťažovateľ nechce nastúpiť v krajine pôvodu povinnú vojenskú službu z novej obavy zo šikanovania alebo zneužívania. V tejto súvislosti dáva kasačný súd do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sž/18/2008 zo dňa 14.08.2008, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že povolávanie vlastných občanov k výkonu vojenskej služby hoci aj spôsobmi, ktoré občanovi neumožnia možnosť výberu náhradnej služby, poprípade i vnútorné

zákonodarstvo štátu porušujúcimi, samo o sebe bez prístúpenia ďalších skutočností, nie je ešte prenasledovaním z dôvodu rasy, náboženstva, národnosti, príslušnosti k určitej sociálnej skupine, alebo pre politické presvedčenie. Odmietnutie nástupu k výkonu základnej vojenskej služby, ktorá je v krajine pôvodu povinná, nie je možné bez ďalšieho považovať za dôvod pre udelenie azylu, zvlášť, keď takéto odmietnutie nie je spojené s reálne prejavovým politickým presvedčením alebo náboženstvom.

51. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že sťažovateľ ani netvrdil, že mu hrozí trest za nenastúpenie na vojenskú základnú službu, navyiac správy o krajine pôvodu potvrdzujú že obavy sťažovateľ sú neopodstatnené, nakoľko v krajine pôvodu bola povinná vojenská služba zrušená 31.08.2006 a odvtedy sú odvody výlučne dobrovoľné. Preto pokiaľ žalovaný na základe zistených skutočností v danom prípade oba dôvody žiadosti o azyl vyhodnotil za iné dôvody, ako sú uvedené v § 8,10,13a alebo 13 zákona o azyle, nepochybil.

52. Podľa názoru kasačného súdu záver žalovaného o zamietnutí žiadosti o azyl ako zjavne neopodstatnenej bol správny, pretože sťažovateľ svoju žiadosť zakladal na iných skutočnostiach a dôvodoch, ako sú tie, ktoré sú uvedené v § 8, § 10, § 13a alebo § 13b zákona o azyle.

53. Na udelenie azylu je potrebné nie len preukázať, ale predovšetkým tvrdiť opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastavania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce žiadateľ o azyl vrátiť do tohto štátu, alebo je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd čo však v prípade sťažovateľa splnené nebolo.

54. Sťažovateľ uviedol, že v krajine pôvodu nečelil prenasledovaniu z vyššie uvedených dôvodov. Voči jeho osobe nedošlo k žiadnemu konaniu, ktoré by sa mohlo považovať za prenasledovanie v zmysle § 2 písm. d) zákona o azyle. Šikanovanie v detskom domove je určite ohavný čin, ktorý však musí byť riešený po iniciovaní samotným sťažovateľom prostredníctvom štátnych orgánov v krajine pôvodu. Navyiac šikanózne konanie vo vzťahu k sťažovateľovi, najmä za situácie, že sťažovateľ sa v prípade návratu do krajiny vzhľadom na jeho vek do detského domova nevráti, nemožno považovať za prenasledovanie, resp. hrozbu prenasledovania v zmysle § 2 písm. d) zákona o azyle.

55. K námietke sťažovateľa, že pokiaľ podľa tvrdenia žalovaného požiadal o azyl dňa 25.06.2018, žalovaný nepreukázal, že by o tejto žiadosti rozhodol v lehote 60 dní podľa § 12 ods. 3 zákona č. 480/2002 Z. z.. kasačný súd uvádza, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že k vyhláseniu sťažovateľa, že žiada o udelenie azylu došlo dňa 25.6.2018 (zápisnica o podaní vysvetlenia - Útvar policajného zaistenia Medveďov.). Prvý vstupný pohovor so sťažovateľom bol vykonaný dňa 11.07.2018, napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 24.08.2018. Z uvedeného vyplýva, že lehota, ktorá je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej šesťdesiat dňová, bola dodržaná.. Je zrejmé, že pri samotnom písaní napadnutého rozhodnutia došlo k zrejmej chybe, keď bol uvedený nesprávny dátum podania žiadosti o azyl 24.08.2018. Skutočnosť, že došlo k zrejmej chybe v písaní potvrdzuje samotný azylový spis, v ktorom je jednoznačne uvedené, že vyhlásenie cudzinca o tom, že žiada o udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany bolo podané dňa 25.06.2018 a vstupný pohovor so sťažovateľom sa vykonal dňa 11.07.2018. V zmysle § 20 ods. 5 zákona o azyle sa do lehoty na vydanie rozhodnutia podľa tohto zákona nezapočítava čas potrebný na doručenie rozhodnutia. Námietku sťažovateľa o možnom antidatovaní rozhodnutia, preto kasačný súd považuje za nedôvodnú.

56. K námietke sťažovateľa ohľadne pochybnosti o preukázanosti splnenia si povinnosti žalovaného poučiť žalobcu o jeho prístupe k právnej pomoci, kasačný súd uvádza, že aj napriek neprehľadnosti žurnalizácie spisu, ktorú treba žalovanému vytknúť, je zrejmé, že v administratívnom spise žalovaného ČAS: MU-PO-159/2018-Ž sa skutočne nachádza dotazník žalobcu (žiadateľa o udelenie azylu) - č. listu 42 a pod ČAS: MU-PO-159-8/2018-Z, v ktorom bol sťažovateľ poučený aj o práve zvoliť si právneho zástupcu. Preto kasačný súd nemal o splnení povinnosti žalovaného poučiť sťažovateľa o jeho prístupe k právnej pomoci pochybnosť. Čo sa týka tzv. žurnalizácie spisu, t. j. číslovania dokumentov podľa toho, ako boli do spisu zakladané a ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise poradovým číslom, žurnalizácia má slúžiť ako záruka, že sa so spisom nebude v budúcnosti manipulovať. Nesprávna žurnalizácia je vadou, ktorá však vzhľadom k tomu, že v dotazníku sťažovateľa (žiadateľa o udelenie azylu) - č. listu 42 a pod ČAS: MU-PO-159-8/2018-Z, sa nachádza údaj o tom, že bol sťažovateľ poučený aj o práve zvoliť si právneho zástupcu, hoci bol dokument nesprávne zažurnalizovaný, nemá vplyv na existenciu údajov o poučení o práve zvoliť si právneho zástupcu, a teda nemá ani vplyv na

zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

57. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

58. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

59. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.